

Eugenia MINCU
Institutul de Filologie al AȘM
(Chișinău)

SISTEMUL TERMINOLOGIC MEDICAL: MODELARE ȘI REMODELARE

The terminological medical system: modeling and remodeling

Abstract: The specialized language involves: the non-terminological lexicon, the scientific lexicon, the terminological lexicon. The terminological necessity arises from the social necessities of knowing, of recognizing and manipulating the „things” specific to each field of activity. The medical terms reflect the knowledge, the understanding and the specification of the medical „things” and their names and, in their entirety, form the medical terminology. The „modeling” of the terminological system (in this case, medical) is achieved at: a) linguistic level (the word and its meaning; lexical interaction); b) extra-linguistic level (conceptualization of the world; the theory of knowledge, the structure and the organization of concepts); c) the level of representations. The phenomena of terminologization, determinologization and reterminologization give viability and vitality to the terminological system.

Key words: terminology, medicine, modeling.

Rezumat: Limbajul specializat presupune: lexicul neterminologic, lexicul științific, lexicul terminologic. Necesitatea terminologică survine din necesitățile sociale de a cunoaște, de a recunoaște și de a manipula „lucrurile” specifice fiecărui domeniu de activitate. Termenii medicali reflectă cunoașterea, înțelegerea și precizarea „lucrurilor” medicale și a numelor lor și, în totalitatea lor, formează terminologia medicală. „Modelarea” sistemului terminologic (aici, medical) se realizează la: a) nivel lingvistic (cuvântul și sensul cuvântului; interacțiunea lexicală); b) nivel extralingvistic (conceptualizarea lumii; teoria cunoașterii, structurarea și organizarea conceptelor); c) nivelul reprezentărilor. Fenomenele de terminologizare, determinologizare și de reterminologizare oferă sistemului terminologic viabilitate și vitalitate.

Cuvinte-cheie: terminologie, medicină, modelare.

Introducere. Limba are o existență obiectivă, este tezaurul transmis din generație în generație unei comunități sociale (Al. Russo). Utilizarea limbii în acte concrete de comunicare (actualizarea limbii) se numește limbaj. Așadar, în structura limbii, terminologia se include în masa vocabularului.

Terminologia în structura limbii

Stelian Dumistrăcel explică corelația vocabular comun/terminologie în baza unui text de medicină, extras din volumul *Medicina în familie* (1966). Cercetătorul menționează următoarele: „Terminologia profesională a medicului cuprinde cuvinte ca *tisular, umoral, supurație* etc., ca termeni strict specializați. În afară de aceștia, în textul citat există și un mare număr de cuvinte aparținând fondului comun al vorbirii, accesibil fiecăruia dintre noi: unelte gramaticale (*și, de, la* etc.), diferite părți de vorbire (substantive: *sânge, ureche*; adjective: *mare*; verbe: *a da, a fi, a putea* etc.) din vocabularul fundamental al limbii române și o serie de cuvinte noi (*a trata, a asigura, cantitate, suficient* etc.), frecvent folosite în limba modernă”.

Deci „elementul principal al acestuia (al vocabularului) formează fondul comun tuturor vorbitorilor. Dar, aceștia, grupați după criteriile socioprofessionale, utilizează anumite terminologii [...], care în proporții diferite aparțin și ele fondului comun”.

Lingvistul distinge **în corpusul fondului comun terminologia profesională**. Aceasta, la rândul ei, cuprinde: **a) terminologia generalizată** (proprie mai multor domenii de activitate, dar și uzului general) – în textul de medicină analizat, termeni ca *microb* (utilizat în biologie), *dentar* (uzul general) etc.; **b) terminologia specializată** (proprie unui anumit domeniu de activitate, aici medicină) – *erizipel, furunculoză* etc. [1, p. 39-41, 47 p. 110].

Abordând problema terminologiei, cercetătoarea Maria Teresa Cabré identifică în structura limbii raportul *vocabular general – lexic specializat/lexic de joncțiune – terminologia propriu-zisă* [2, p. 126].

Valentin Danilenko [3, p. 2-5] deosebește, de asemenea, trei straturi:

1. Lexicul neterminologic – strat verbal neutru al unui limbaj specializat. Aici se înscriu cuvinte funcțional omogene, emoțional neutre, care formează vocabularul fundamental al unei limbi: verbe (*a diferenția, a cunoaște* etc.), nume deverbale (*include, descoperire* etc.), adjective și adverbe care oferă un calificativ (*activ, valoros, de valoare* etc.), substantive abstracte (*complexitate, omogenitate* etc.).

2. Lexicul științific (utilizabil în mai multe domenii de activitate): *virus* – medicină, informatică; *depresiune* – medicină, politică, geologie, geografie etc.

Acest strat are tendința de a penetra continuu terminologia științelor ca rezultat al hibridării acestora (fenomen atestat în ultimii ani: biomedicină, biochimie, biogeografie etc.).

3. Al treilea strat îl constituie **lexicul terminologic**. Valentin Danilenko se referă la noțiunea de *element terminologic* care include totalitatea unităților lexicale specializate. Terminologia specializată este proprie unui domeniu concret de activitate și presupune un șir de categorii noționale: obiecte, fenomene, corelații, procese, științe.

Prezentul studiu are în vizor sistemul terminologic medical ca parte integrantă a limbajului medical.

Modelarea terminologiei

Cercetătorul Christophe Roche [4, p. 51] propune o abordare complexă a „modelării” terminologiei, având drept reper schema *vox* → *concept* → *res* (sonoritate → concept → lucru), schema reductoare a cuvântului.

În tratarea noțiunii de *terminologie* se pun în evidență trei niveluri:

a) nivelul lingvistic al terminologiei (cuvântul și sensul cuvântului; interacțiunea lexicală);

b) nivelul extralingvistic (conceptualizarea lumii; teoria cunoașterii, structurarea și organizarea conceptelor);

c) nivelul reprezentărilor.

Nivelul I. Limba uzuală sau limba utilizatorilor, obiectul de studiu al lingvisticii, presupune o limbă universală și implică noțiunea de vorbitor. La baza formării terminologiei este *cuvântul specializat ca expresie a informației specializate*.

Analiza lingvistică a corpusului terminologic permite „extragerea” termenului din sintagmă → termenul extras este încorporat în limba uzuală (relații hipo-/hiperonimie) și nu mai constituie unitate terminologică → termenul se transformă în cuvânt.

Semantica distribuțională (analiza distribuțională a cuvintelor în funcție de context) ne ajută să delimităm semnificația cuvântului, prin formarea câmpurilor lexicale. Acestea, la rândul lor, facilitează definirea, precizarea, organizarea conceptelor. Demersul semasiologic generează *reutilizarea* cuvintelor prin asocieri de noi concepte → produce *remodelarea* și formarea de noi termeni.

Terminologul Loïc Depecker, referindu-se la termen, utilizează formula „semn viu” [5, p. 21], susceptibil de a exterioriza jocul dintre limbă/cultură, limbă/cunoaștere etc. [*ibidem*, p. 17]. Tot aici, se înscriu și fenomenele de terminologizare, determinologizare și de reterminologizare:

1. Terminologizare: cuvânt → termen

În terminologia medicală sunt frecvente cazuri de terminologizare a cuvintelor, preluate din vocabularul fundamental, prin metaforizare. Astfel, în anatomia urechii „... între timpan și fereastra ovală se găsește un lanț de trei oscioare, sprijinite unul de altul: *ciocanul, nicovala și scărița*, [...] cele mai mici oase” [6].

2. Determinologizare: termen → cuvânt

Angela Bidu-Vrânceanu menționează [7, p. 40] că raportul termen/cuvânt presupune raportul **denotație/conotație**, care indică distanța dintre termen și cuvânt. Autoarea insistă asupra faptului că „determinologizarea nu poate fi totală”, astfel *nucleul dur al sensului specializat* [8, p. 199-200] se menține, fiind expus diferitor grade de determinologizare: de la grad inferior admisibil până la grad maxim.

În terminologia farmaceutică, *acidul acetilsalicilic* este un preparat antipiretic și analgezic, cunoscut în forma sa vulgarizată sub denumirea de *aspirină*, un extract activ din scoarța salciei albe.

a) Grad inferior de determinologizare. Vulgarizarea (= Popularizarea: specialist – societate). *Termenul se utilizează în context specializat*; relația cu sensul specializat este evidentă:

„Pentru că era obținut prin acetilarea acidului salicilic și, inițial, acesta fusese preparat prin oxidarea aldehidei salicilice din Spirea, a fost botezat ASPIRINĂ [9]; ...aspirina poate fi utilizată fără efecte adverse importante” [10].

b) Grad mediu de determinologizare *Termenul se utilizează în context nespecializat* (= beletristică): „Dorul doare, însă nu vindecă, [...] **aspirina** poate face ceva mai mult” [9], menționându-se efectul curativ al aspirinei; „scoate durerea și vindecă”.

c) Grad avansat de determinologizare. Metaforizarea termenului, valori conotative evidente: *...aspirina sufletului [ibidem]*.

d) Prezența gradului maxim de determinologizare: fragment dintr-o declarație de dragoste – *Ești aspirina mea!*

Unui spectaculos proces de determinologizare este supus termenul *hepatită*, atestat recent într-un cântec destinat copiilor: „Și banana-i cătrănită,/ Fiindcă are **hepatită**./ Așa crede și-i mirată,/ Că s-a-ngălbenit de-odată...”. Termenul *hepatită* este corelat cu simptomul bolii – „s-a-ngălbenit” [11].

Procesului de determinologizare este supus și termenul *vitamină*. Denumirea chimică de *acid ascorbic* desemnează *vitamina C*, ambii termeni sunt bine cunoscuți; primul include și denumirea comercială, al doilea este folosit, în special, de către utilizatori. A treia denumire este cea de *vitamină antiscorbutică*, deoarece carența de *vitamina C* provoacă scorbutul – un termen mai puțin popular. Metaforizarea este omniprezentă în denumirile de vitamină: *vitamină D – vitamina soarelui* (este sintetizată sub acțiunea razelor solare); *vitamina B₁₂ – vitamina roșie* (este de culoare roșie); *vitamina B₁ – vitamina bunei dispoziții* (reglează funcționarea sistemului nervos); *vitamina E – vitamina fertilității* etc.

3. Reterminologizare: termen → cuvânt → termen

Prezentăm un exemplu de *remodelare* conceptuală și de *reutilizare* interterminologice a termenului *virus*.

În opinia lui Dvorețki [12, p. 1311], termenul *virus*, atestat în 1478, are accepția de „flegmă, mucozitate, venin”. Termenul, inițial, este utilizat în biomedicină; ulterior, este aplicat în domeniul informaticii. Această migrare interdomenială a termenului face parte din procesul numit „creație terminologică” [13, p. 11]. Cercetătorii explică acest fenomen [14, p. 211-214] ca urmare a realității discursive: experții unui domeniu de activitate decid să reintroducă în domeniul de origine o unitate determinologizată (ca urmare a utilizării în contexte de limbă comună), ceea ce conduce la o extindere a sensului termenului de origine sau la polisemie intradomenială – *polysémie intra-domaines* și adoptă o unitate determinologizată care își are originea în alt domeniu de specialitate (ceea ce conduce la un proces de terminologizare într-un domeniu adoptiv sau la polisemie interdomenială – *polysémie inter-domaines*).

Termenul *virus* este înregistrat în majoritatea dicționarilor generale cu un sens medical, mai puține dicționare oferă și sensul utilizat în informatică. Cuvântul *virus* este supus următoarelor etape de determinologizare:

a) Grad inferior de determinologizare. Vulgarizarea (= Popularizarea: specialist – societate). *Termenul se utilizează în context specializat*; relația cu sensul specializat este evidentă: „Un nou virus gripal a provocat deja zeci de mii de îmbolnăviri...” [15].

b) Grad mediu de determinologizare. *Termenul se utilizează în context nespecializat* (= beletristică): „Un virus băntuie în mine,/ Asta aș vrea să înțelegi,/ De este rău, de este bine,/ Supus sunt miilor de legi” [*ibidem*].

c) Grad avansat de determinologizare. Metaforizarea termenului, valori conotative evidente: „Balada unui virus mic”: „Da, destinul fusese crud cu el. Îl metamorfozase într-un virus. Si nici măcar unul de care să-i fie frică cuiva. Era un virus efemer, cu o viață scurtă de cel mult 5 minute [...]. Alții se nasc viruși puternici, trecuți prin sala de forță a minții vreunui geniu dus cu pluta, alții se nasc sub protecția unor înalte frunți care le protejează anonimatul și schimbarea periodică de nume, dacă interesele partidului o cer ...” [16].

d) Grad maxim de determinologizare: fragment dintr-un mesaj pe *facebook* – *Ce te lauzi, virusule...*

Lexemul *virus* devine parte componentă a unui cuvânt compus într-un spot publicitar *SportVirus* (magazine *outdoor* în Brașov, București, Sibiu) – echipament de munte, produse sportive, produse de îmbrăcăminte, încălțăminte, rucsacuri, saci de dormit, corturi, camping, alpinism, schi, bețe telescopice etc. [17].

Așadar, în literatura de specialitate se atestă traseul interdomenial *virus* (med.) → *virus* (inf.); dar și traseul invers: *a virusa* (inf.) → *a virusa* (med.)

Cercetătoarea Mihaela Rizea, prezentând această stare de lucruri, menționează [18, p. 1-8]. „La nivelul discursului de vulgarizare se întâmplă o revenire la știința-donator (med.), în cazul derivatului A VIRUSA. Interpretarea noastră este următoarea: domeniul de proveniență este informatic, însă termenul (A VIRUSA) capătă în contextul limbii comune un sens medical (motivată extralingvistic); pornind de la acest sens medical se dezvoltă, în exemple de tipul celor discutate, un sens figurat. Pe lângă sensurile figurate indicate mai sus, A VIRUSA dezvoltă și un sens medical (motivația fiind extralingvistică), ajungând ca în limba comună să se utilizeze și în legătură cu celălalt sens specializat al rădăcinii (VIRUS – în medicină)”.

Termenul *extrinsec* (adj.) „care nu provine din esența lucrurilor” este extras din terminologia lingvistică. Sub acțiunea demersului semasiologic (fenomenul de meronimie) are loc transferul acestuia în terminologia anatomică – *extrinsec* (adj.) (anat.) „situat în afara unui organ”. Termenul devine polisemantic și este un alt exemplu de remodelare conceptuală și de reutilizare interterminologică a termenului.

Cercetătorul Marcu Gabinschi în articolul *Ecolalia (psitacismul) – un flagel al lingvisticii românești* prezintă determinologizarea termenului medical *ecolalie* „simptom al unor boli nervoase care se manifestă prin repetarea automată a sunetelor auzite la alții”, fenomen prezent și în lingvistică” [19, p. 85-88, 56].

Nivelul II. Limba intelectuală se axează pe cunoștințe specializate „intelectuale” universale, dobândite în baza principiilor gnoseologice. „Dacă cuvintele sunt sensurile ideilor noastre”, atunci „cunoștințele noastre formează sistemul limbii” și „limba se constituie din diferite cuvinte, deoarece ideile sunt diferite” (Etienne Bonnot de Condilac, Grammaire, 1780).

Nivelul III. Limbajul reprezentărilor are drept obiectiv reprezentarea lucrurilor și manipularea lor. Implică inteligența artificială și oferă o reprezentare „externă”, bazată pe metodologia reprezentării cunoștințelor. Studiul unui sistem noțional din această perspectivă oferă numeroase deschideri interlingvistice, interterminologice în reprezentarea lor conceptuală.

Concluzii. Necesitatea terminologică survine din imperativele sociale de a cunoaște, de a recunoaște și de a manipula „lucrurile” caracteristice unui domeniu de activitate. Terminologia medicală este un domeniu de cunoaștere suplimentară specializată. Termenii medicali sunt exteriorizarea procesului de cunoaștere, înțelegere și de precizare a „lucrurilor” medicale. „Modelarea” sistemului terminologic se realizează la: a) nivel lingvistic (cuvântul și sensul cuvântului, interacțiunea lexicală); b) nivel extralingvistic (conceptualizarea lumii, teoria cunoașterii, structurarea și organizarea conceptelor); c) nivelul reprezentărilor.

Referințe bibliografice

1. Dumistrăcel St. *Lexic românesc. Cuvinte, metafore, expresii*. București: Editura Științifică și Enciclopedică, 1980, 252 p.
2. Cabré M. T. *La terminologie, une discipline en évolution: le passé, le présent et quelques prospectives*, p. 1-12, [www.upf.edu/ pdi/ dtf/ teresa.../ ca07passe.pdf](http://www.upf.edu/pdi/ dtf/ teresa.../ ca07passe.pdf) (vizitat 1.08.2013).
3. Даниленко В. *Лексика языка науки. Терминология*. Авторефер. дисс. на соиск. учен. степени д-ра филолог. наук. Москва: АН СССР, Ин-т рус. языка., 1977, 41 с.
4. Roche Ch. *Terminologie et ontologie*. În: *Langages*, 2005/ 1, nr. 157, p. 48-62. DOI10.3917/ lang, 1757.0048 ISSN 0458-728X (vizitat 29.11.2015).
5. Depecker L. *Entre signe et concept: éléments de terminologie générale*. Paris: Presses Sorbonne Nouvelle, 2002, 198 p.
6. Urechea. <https://ro.wikipedia.org/wiki> (vizitat 26. 05. 2017).
7. Bidu-Vrănceanu A. *Lexicul specializat în mișcare. De la dicționare la texte*. București: Editura Universității din București, 2007, 265 p.
8. Meyer I., Mackintosh K. *L'entraînement du sens terminologique, aperçu du phénomène de la déterminologisation*. În: *Le sens en terminologie*, Lyon: Près Universitaire de Lyon, 2000, p. 23-27. 298. Roche Ch. *Terminologie et ontologie*. În: *Langages*, 2005/ 1. nr. 157, p. 48-62. DOI10.3917/ lang, 1757.0048 ISSN 0458-728X (vizitat 29.11.2015).

9. Aspirina (acid acetilsalicilic). <http://www.scribub.com> (vizitat 26. 05.2017).
10. Aspirina. http://www.sfatulmedicului.ro/medicamente/aspirin-comprimate_11139 (vizitat 26. 05.2017).
11. Fructele – Cântece pentru copii | TraLaLa. <https://www.youtube.com/watch> (vizitat 26. 05.2017).
12. Дворецкий И. *Латинско-русский словарь*. Москва: Издательство Русский язык, 1976, 1096 с.
13. Bouveret M. *Approche de la dénomination en langue spécialisée*. În: Meta, XLIII, 3, p. 1-18. Meyer I., Mackintosh K. *L'entraînement du sens terminologique, aperçu du phénomène de la terminologisation*. În: Le sens en terminologie, Lyon: Prés Universitaire de Lyon, 2000, p. 23-27, 298 p.
14. Roche Ch. *Terminologie et ontologie*. În: Langages, 2005/ 1, nr. 157, p. 48-62. DOI10.3917/lang.1757.0048 ISSN 0458-728X (vizitat 29.11.2015).
15. Un nou virus gripal <http://www.digi24.ro/stiri/externe/ue/un-nou-virus-gripal-a-provocat-deja-zeci-de-mii-de-imbolnaviri-648955> (vizitat 26. 05. 2017).
16. Balada unui virus mic. agonia.ro/index.php/poetry/22920/Balada_unui_virus_mic (vizitat 26. 05.2017)
17. SportVirus <http://www.sportvirus.ro> (vizitat 26. 05.2017).
18. Rizea M. *Polisemia din perspectiva unei terminologii externe*, p. 1-8 rd.softwin.ro/publications/.../Polisemia_din_perspectiva_unei_terminologii_externe (vizitat 26. 04.2017).
19. Gabinschi M. *Ecolalia (psitacismul) – un flagel al lingvisticii românești*. În: Studia Universitatis Moldaviae. Științe Umanistice, nr. 4. Chișinău, 2014, p. 85-88.